

SLOVENE.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemati velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemati velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2, II., 28.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petič-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 90.

V Ljubljani, v petek 19. aprila 1889.

Letnik XVII.

„Narodni List“ o verski šoli.

Glasilo dalmatinske narodne stranke, v Zadru izhajajoči „Narodni List“, piše z ozirom na Liechtensteinov šolski načrt:

„Ne bomo se spuščali sedaj v podrobnosti o verski šoli in hočemo s svojega narodnostnega stališča le splošno povedati svojo misel o tem predmetu. Reči moramo s poljskim poslancem Bobrznyskim: Tudi mi smo v cerkvi našli mogočno varstvo svoje narodnosti in hočemo hoditi vedno v sporazumljenji s cerkvijo. Naš liberalizem se ne more strinjati z onim „nemških liberalcev“, in tudi nam ni treba, da bi se po tujem vzoru ločili v „liberalno“ in „klerikalno“ stranko. Med našimi rodoljubi svetnega in duhovniškega stanja je bilo doslej najboljši sporazumljenje. Mi nočemo in ne moremo odločiti, v koliki meri naj duhovščina vpliva in nadzoruje našo šolo. Čislamo pridobitve prave vednosti in pogoje prave omike in akoravno nam je vednost dobro sredstvo v boji za narodni obstanek, vendar ne mislimo, da bi morali naše šole popolnoma odvzeti vplivu in nadzorstvu duhovščine. Naša misel je, da mora imeti krščanski nauk spodobno mesto v šoli in da se tudi poduk v drugih predmetih vjema z načeli krščanskega nauka.

To odločno trdimo: med cerkvijo in šolo ne sme biti nasprotja. Učitelj ne sme v šoli pred otroci onemu nasprotovati, kar duhovnik v cerkvi z lece oznanja. Duhovnik in učitelj sta na deželi dve moralni moči, ki morete biti v besedi in dejanji narodu vzgled. Ako hoče eden teh dveh razrušiti, kar drugi zida, neizogibljivo je pohujšanje v narodu. Šolsko vprašanje, posebno naše ljudske šole, mora se rešiti s tega stališča, ako hočejo sploh to vprašanje z uspehom rešiti. Ako se šola ne vjema s cerkvijo, posebno na deželi, kjer ni družih podpor morali, niti virov omike, nastalo bi hudo nasprotje, in oba dela, cerkev in šola, bi zgubila na svoji veljavi, ali

pa bi zmagal močnejši. Pri nas bi bil ta močnejši cerkev, šole in učitelji bili bi pri nas nemogoči. Verski čut naroda gotovo ne slabí države, nasprotno.

Posebno kar se tiče Dalmacije, smemo na to opozoriti, da se je Dalmacija v začetku tega stoletja rada z Avstrijo združila in da je bilo združenje v prvi vrsti zasluga duhovnikov, ki so z vso močjo svoje veljave borili se proti brezverskim francoskim Jakobincem. To se je takrat zgodilo, ko je baron Rukavina izbral narod pod hrvatsko zastavo.“

Govor drž. poslanca Šukljeja v državnem zboru dne 26. marca 1889.

(Dalje.)

Tudi sovraštvo zoper Nemce se dotičnemu profesorju predbaciva.

Mi smo po Vaših opisovanjih v kranjskem deželnem zboru izredni fanatiki in v tem slepem rovanju zoper Nemštvo smo srečno došli do tega, da ni samo na vseh štirirazrednicah dežele nemščina obligatni učni predmet, marveč da iz deželnih sredstev še poseben znesek celo vrsto let dovoljujemo za nagrade neobligatnega nemškega pouka na dve- in trirazrednicah! (Čujte! Čujte! na desnici.) Priznali mi bode, da je to govoreč dokaz za naš narodni fanatizem.

Dotični okrajni šolski nadzornik, o katerem se je tukaj govorilo, je tri leta posloval v gorenjskem okraju, v katerem je živahno občevanje s tujci, tedaj v okraju, kjer je nemščina praktična potreba za gotove kroge tamošnjega prebivalstva.

In kaj je storil?

Ko je prišel tje, našel je eno samo enorazrednico z neobligatnim nemškim poukom. Njegovi inicijativi se mora pripisati, da se je v treh letih na dveh nadaljnjih ljudskih dvorazrednicah uvel nemški pouk, poleg tega pa še na enorazrednici v Lescah.

Konečno, gospôda moja, se mora pa tudi nekaj važnosti pripisovati izjavam predstojnega oblastva o uradnem delovanju tega moža. Preskrbel sem si o

tem mnogo listin, saj mi je bilo to tudi mogoče. Navedel bodem tu le eno, dekret, s katerim se je odpustil in ki ga mu je napravil dne 10. januarija 1889 okrajni glavar in predsednik okrajnega šolskega sveta radoljskega. Sklicujem se tu na Nj. ekscelencijo gospoda barona Schwegla, on dotičnemu državnemu upravniku gotovo ne bode odrekal spričevala, da je sposoben uradnik in da ne spada k našim narodnim pristašem.

In kaj piše ta okrajni glavar? Pravi (čita):

„Tem povodom se spominjam Vašega triletnega požrtvovalnega delovanja v tem okraju, priznavam z zadovoljnostjo Vaš izpodbujajoči in pospešujoči vpliv na okrajno šolstvo ter se Vam kot predsednik c. kr. okrajnega šolskega sveta zahvaljujem za izvrstno vodilno delovanje v tej korporaciji nič manj, nego za živahno in taktno sodelovanje pri izvrševanju okrajnosvetnih sklepov. Pijeteta za Nj. veličanstvo in Nj. najvišjo vladu, modro podredjenje nasproti postavnim in upravnim naredbam, splošnja izobražba, znanje vseh podrobnosti pouka, človekoljubno in objektivno razsojevanje, vse to označuje Vaše temeljito delovanje!“ (Čujte! Čujte! na desnici.)

Gospod poslanec Dumreicher ima prav, če pravi, Nj. ekscelencija naučni minister ni nepogojno navezan na predloge deželnega šolskega sveta.

Radovoljno se postavim na to stališče ter pravim: V slučajih, ko bi deželni šolski svet ne bil predlagal tega opravnika, bilo bi popolnoma v redu, ko bi ga bil imenoval naučni minister na podlagi takih izjav in mnogoletnega v resnici zaslužnega in znanstvenega njegovega delovanja tudi proti predlogu deželnega šolskega sveta. (Prav dobro! na desnici.)

Tudi okrajni šolski nadzornik za Kočevje je bil napaden. Umevam to. Posebno nemškemu „šulferajnu“ ne more biti ljubo, da se v zadnjem času ni posrečilo njegovo delovanje v Kočevju. Tolikokrat čujemo o tem društvu, da si stavi edino le nalog, braniti nemške otroke pred poslovanjenjem. Priznati moram, ko bi bilo res, da bi bil jaz prvi,

LISTEK.

Spokorjeni grešnik.

(Ruska pravljica, zapisal grof Lev Tolstoj, prevel A. S.)

In reče Jezusu: „Gospod, spomni se me, ko prideš v svoje kraljestvo.“
— In Jezus mu odgovori: „Amen, povem ti, še danes boš z menoj v raji.“ (Luk. 23., 42. — 43.)

Živel je neki človek na svetu sedem let. Ko pride smrt, razjoče se v poslednjem trenotji, rekoč: „Gospod, odpusti mi, kakor si odpustil onemu razbojniku na križi.“ Jedva to izpregovorivši izdihne svojo dušo. Grešnikova duša je imela zaupanje v Boga, zaupala je v njegovo milost, ter pride pred nebeška vrata.

Grešnik jame trkati in prositi, naj ga spusté v nebeško kraljestvo.

Hkrati oglasi se znotraj glas: „Kak človek trka na nebeška vrata? In kaka dejanja je izvrševal v svojem življenji?“

Odgovori mu glas spremljevalcev, ter našteje vsa hudobna dejanja in pregrešne čine tega človeka.

Glas znotraj se oglasi: „Grešniki ne mogó priti v nebeško kraljestvo. Poberi se odtodi!“

Človek pa pravi: „Gospod, glas tvoj čujem, toda obličja tvojega ne vidim in ne poznam tvojega imena.“

Glas mu odgovori: „Jaz sem — apostelj Peter.“

In grešnik dé na to: „Usmili se me, apostelj Peter, spomni se človeške slabosti in božjega usmiljenja. Nisi bil li Kristov učenec, ali nisi čul iz njegovih ust njegovih naukov in nisi li videl njegovega vzglednega življenja? In ko je bila duša njegova žalostna in potrta in prosivši te trikrat, da bi bedil, spomni se, da si zaspal, kajti oči tvoje zmogel je spanec, in On te je trikrat našel, ko si spal. Istotako učinil sem i jaz.“

Spomni se pa tuci, kako si mu obljuboval, da ga nikoli ne boš zapustil, a vendar si ga zatajil trikrat, ko so ga vedli h Kajfežu. — Istotako i jaz.

In se li še sponinjaš, kako je zapel petelin trikrat, ti si pa šel ven in točil grenke solze. Istotako i jaz. — Me li res ne pustiš notri?“

Glas notri utihne

Grešnik se pa ne gane z mesta, in zopet jame trkati in prositi, naj ga pusté notri.

In oglasi se zopet drug glas ter vpraša: „Kateri človek je ta in kako je živel na zemlji?“

Odgovori mu na to spremljevalcev glas ter znova

našteje vse grešnikove hudobije, a ni jednega dobrega dejanja.

Zatorej se glas zopet oglasi: „Poberi se odtodi, taki grešniki ne morejo z nami živeti v raji!“

Na to dé grešnik: „Gospod, glas tvoj slišim, tvojega obličja pa ne vidim in ne poznam tvojega imena.“

Glas mu pravi: „Jaz sem — kralj in prerok David.“

Grešnik ne obupa, ni izgubil še nádeje in ni šel od vrat ter znova pričel: „Usmili se me, kralj David, in spomni se človeške slabosti in božje milosti. Imel si vse: kraljestvo in slavo, bogastvo, žene in deco, toda ugledavši s strehe siromakovo ženo, prešinil te je greh, vzel si Urijevo ženo, njega si pa ugonobil z mečem Amonitov. Ti bogataš, ugrabil si revčku poslednjo ovco in pogubil njega. — Vse to storil sem tudi sam.“

In spomni se dalje, ko si se pokoril, rekel si: „Priznam svojo krivdo in svoje pregrehe.“ Istotako i jaz. — Me li ne moreš pustiti notri?“

Znotraj utihne.

Grešnik postoji malo časa, a zopet začne znova trkati in prositi v nebeško kraljestvo.

Tu se čuje tretji glas: „Kdo je ta človek, in kako se je vedel v svojem življenji na svetu?“

ki bi odobral to postopanje; toda pri tem menda niso izključene gotove izjeme. Takó se je v naj-novejšem času poskusilo, ustanoviti novo šolsko okolišče v občini Trava. Vršila se je komisijka preiskava, naznanilo se je prebivalcem v Travi, da je „šulferajn“ pripravljen dati darilo 1300 gld. pod tem pogojem, da v šoli uvedejo nemški jezikovni pouk.

Gospóda moja! Kdor pozná razmere v Travi, tega oddaljenega in visoko gori v gorovji ležečega kraja, kakor tudi njegovo revščino, ta vé, kakov je znesek 1300 gld., in ta bo moral spoštovati možé, ki se niso udali skušnjavi. Trava ima, pač da po repertoriji, 141 Nemcev, toda 540 Slovencev (Čujte! na desnici), in vsa čast pred temi možmi, ki so odkritosrčno rekli: Mi ne potrebujemo „šulferajno-vega“ darila, mi nočemo nemškega pouka, mi hočemo imeti dvojezični pouk. Sedaj se je pa s strani „šulferajna“, ali vsaj s strani strankarskega časopisa predbacivalo dotičnemu okrajnemu šolskemu nadzorniku, da je vplival na ljudi. On to odločno tají, toda ko bi bil to tudi storil, zaslužil bi z moje strani popolno priznanje s pedagogičnega stališča.

Tretja okoliščina je gospoda predgovornika jako neprijetno dirnola; razburila ga je takó, da je imel pogum, celó iz tega, ker naša kakor vsaka druga narodnost podpira revno šolsko mladež, kovati orožje zoper nas. Trdil je: „Zavržljiva agitacija s strani narodne stranke, slabost vlade nasproti tem naporom.“ Nadaljuje: „Iz najnižjih slojev se dobiva naraščaj za srednje šole.“ (Poslanec Jahn: Jako demokratično!) Tako govori gospod poslanec celovške trgovinske zbornice. Moj odgovor na to more biti kratek. Poznam srednje šole na Kranjskem, na katerih sem služil celih sedem let, poznam tudi kulturno zgodovino svoje dežele ter odgovarjam tedaj gospodu poslancu, ki ne pozná vseh teh stvari, nastopno: Dežela naša je demokratična, naše ljudstvo je pravo kmetško ljudstvo, veliko posestvo na Kranjskem ne pomeni veliko, ker je gospodarski propalo, do živahnejšega razvoja mest zaradi neugodnosti razmer in vladne krivde nismo dospeli, vsa naša nada, vsa naša prihodnost ima svoje korenine v našem čvrstem, nadarjenem kmetškem stanu. Vsakdo, kdor pozná naše razmere, priznati mora, da kmetška mladež na naših srednjih šolah mnogo prekosuje mestno. (Prav res! na desnici.) Pogleda naj vendar gospod poslanec Dumreicher malo natančneje našo kulturno zgodovino! Cela vrsta slavnih imen je iz Kranjske.

Oni duševni velikani, ki so dospeli do evropske slave, iz katerih slojev so izvirali? Naš matematik Vega je kmetški sin; oni Kopitar, kateremu je dal Jakob Grimm častni pridevek „monstrum scientiarum“ in ki počiva pod dunajskimi arkadami, bil je tudi takov kmetški dečko.

Naš Dolinar, Miklošič, štajerski Slovenec, vsi so bili oni kmetški otroci, katerim bi gospod poslanec baron Dumreicher v modrosti svoje naučne politike najraje pred nosom zaprl vrata. (Veselosť in odobravanje na desnici.)

In, gospóda moja, postal bi lahko oseben, navedel bi Vam lahko moža, katerega zibeljka je stala

v slovenski kmetški koči, ki sedi na Vaši strani, je član Vašega kluba, ki je napravil orjaški pot od slovenskega kmetškega dečka do najvišjih zaupnih in častnih služb države; tega ne storim, akoravno je po mojem mnenju mož duševno previsok, da bi mogel misliti, razžaljen bo le količkaj vsled opomina na njegovo kmetško rojstvo.

No, gospóda moja, sedaj preidem k drugi točki, ki na-me posebno razvedrilno vpliva.

Tu nam je gospod poslanec baron Dumreicher tako lepo slikal način našega narodnega postopanja. Rekel je: prva postojanka je Kranjska; Kranjska je pridobljena, sedaj pa s preostatkem umetno vzrejene narodne inteligence na Spodnje Štajersko. To je druga postojanka. Pravi namreč: „Rovanje na južnem Štajerskem“, potem pa nadaljuje (čita): „Skušali so v mesta in trge samo narodno misleče lajike iz Kranjske presaditi ter tako nemško lice teh kulturnih krajev itd. od znotraj na zunaj razrušiti.“

Gospóda moja! Načrt bi bil izredno prebrisan; vse priznanje strategičnim zmožnostim gospoda poslance barona Dumreicherja. Samó, gospóda moja, obžalujem, da je to v najostrejšem protislovju z dejanjskimi okoliščinami, da je — naravnost neresnično! Pokazal bom to z vzgledi. Vzemite priprosto — pred vsem so se navajali pravniki — notarje. Okolišče celjskega okrožnega sodišča, ki obsega celi južni slovenski Štajer, ima šestindvajset sistemizovanih notarskih mest. Po teoriji gospoda poslance barona Dumreicherja bi morali misliti, da je velik odstotni del kranjskih Slovencev mej temi štajerskimi notarji.

V resnici pa sta — navajam po najnovejšem statusu — od šestindvajset služb dve izpraznjeni, na dveh sta nastavljena Korošca, na jedenindvajsetih Štajerci, in izmed vseh je le jeden Kranjec (Čujte! Čujte! na desnici) in celó ta drži z nemške stranko. (Živahna veselost na desnici.)

Sedaj pa sulico obrnimo in pogledimo notarske službe na Kranjskem. V ljubljanskem okolišči je 20, v novomeškem 13, skupaj 33 notarskih služb, izmed katerih sta dve izpraznjeni; potem imamo jednega Korošca, jednega Istrijana, 12 Kranjcev in 17 Štajercev (Čujte! Čujte! na desnici), tedaj nič manj kakor 17 notarjev s Štajerskega nasproti 12 domačinom.

Isto velja o učiteljih na srednjih šolah. Gospodu poslancu baronu Dumreicherju, če želi, dám na razpolaganje jeden iztis avstrijskega proforskega koledarja za šolsko leto 1888/1889. Tam je povedana rojstna dežela in rojstni kraj vsakega posameznika. Na vseh južno-štajerskih srednjih šolah podučujeta dva učitelja iz Kranjske. (Čujte! na desnici.) Na Kranjskem pa najdemo iz Štajerske tri gimnazijske ravnatelje in dvajset profesorjev in suplentov.

Nasproti takim dejanjskim okoliščinam se čudim, da poslancu baronu Dumreicherju tako ugaja izrek Royer-Collardov. Svarim ga, naj ga ne navaja prevečkrat; pripetilo bi se lahko, da bi dobro ime njegove poštenosti, mogoče tudi njegove nabežanosti — saj sta po tej teoriji v tako tesni zvezi — odločno izgubilo vsako veljavo. (Prav dobro! Izvrstno! na desnici.) (Dalje sledí.)

Politični pregled.

V Ljubljani. 19. aprila.

Notranje dežele.

Kolikor bolj se bliža *katoliški shod*, tem večje zanimanje zanj se vsestranski opazuje. Kar se tiče raznih trditvev liberalnih listov o prepovedi obravnavega predmeta „rimske vprašanje in posvetna oblast papeževa“, treba je pred vsem naglašati, da celó knez Bismarek ni takó strogo postopal nasproti dotičnemu odločnemu sklepu feiburškega katoliškega shoda, kakor bi to radi imeli židovski in krščeni liberalci od naše avstrijske vlade. Bismarek sicer res ni priznaval temu sklepu političnega pomena, vendar pa ni oviral katoliškega shoda.

Iz *Reke* se s predvčeršnjim dnem poroča: Vojvodinja Klementina Koburika je danes semkaj došla ter se nastanila pri nadvojvodi Josipu. — Danes ponoči je divjal silen vihar. Obližnje gorovje je s snegom pokrito.

„Wiener-Zeitung“ je objavila naredbo domobranskega ministerstva z dné 15. aprila 1889 v izvršitev postave z dné 11. aprila 1889 glede uvedbe *novih orožnih postav*. IV. oddelek te naredbe govori o olajšavah pri vojaški službi, in sicer za duhovnike, gojence učiteljšč, o olajšavah iz družinskih ozirov, o kakovosti prošerj in stalnem odpustu iz družinskih ozirov. V. oddelek obsega olajšave za enoletne prostovoljce. § 65. pravi v 5. odstavku: „V prošnjah se mora navesti, v ka-

terem jeziku hoče aspirant napraviti izpit.“ Iz § 66. posnamemo odstavek 3., ki določuje: „Izpit se po prosti volji aspirantovi napravi v jeziku (glavnem jeziku), ki je na javnih srednjih šolah avstro-ogerske monarhije postavno uveden kot učni jezik.“ — „Jezikovni izpit obsega dva jezika; glavni in kakov drug jezik. Kot drugi jezik velja po prosti volji aspirantovi ali kakov drug deželni jezik avstro-ogerske monarhije, ali pa eden izmed tujih jezikov: francoščine, angleščine, latinščine.“ Ostali predmeti izpita so: zemljepisje, zgodovina, naravoslovje, fizika, kemija in matematika.

Hrvatski ban se je iz Budimpešte povrnil v Zagreb. Mudil se je v ogerski prestolnici v zadevi hrvatske regnikolarne deputacije. Ogerska regnikolarna deputacija se bo sešla takoj po Veliki noči. Hrvatsko poročilo se sedaj prevaja v madjarščino ter je bo potem izročil predsednik hrvatske regnikolarne deputacije, Vukotinović. Poročevalec ogerske regnikolarne deputacije, dr. Falk, skoraj gotovo zaradi proračunske razprave v ogerskem državnem zboru in delegacij ne bo pred avgustom sestavil poročila, takó da se še v jesenskem zasedanji ne bodo mogli v hrvatskem saboru predložiti dogovori deputacije.

Ogerski domobranski minister je naznanil občinskim uradom, da se mora nabor vršiti v dóbi od dné 10. do 20. maja. Pozovejo naj se k naboru letniki 1868, 1867 in 1866. Ako bi bilo treba, vršé naj se nabori tudi ob nedeljah (!), samó da se končajo do dné 20. maja.

Vnanje države.

O prihodu *srbske* kraljice-matere Natalije v Belgrad se z nova poroča iz zanesljivega vira: Kraljica bo prišla v Belgrad dne 1. maja st. st. Sprejeli jo bodo slovesno. Za nekaj dni se bo nastanila v belgrajskem kraljevskem konaku, potem pa si bo najela vilo „Simić“ pri Topšiderju in jo morda tudi kupila. Vest, da bo došla kraljica, sprejela se je v Belgradu vsestranski z velikim veseljem. — Srbski uradni krogi pravijo, da bi morala Bolgarija vendar pomisliti na posledico svojega postopanja gledé trgovinske pogodbe, ki bi še bolj utrdila vzajemno prijateljsko razmerje.

Rusko veleposlaništvo v Carjigradu je naznanilo Turčiji, da so si nihilsti v turški prestolnici poiskali zavetja; sklenili so tukaj zaroto, da bi umorili carja. Turškemu redarstvu se je zaukazalo, naj preišče zadevo in tudi zgrabi, ako treba, sumljive osebe. Slednje se je minoli petek zgodilo z nekim Karolom Mayerjem. Preiskava je pokazala, da so prijeli pravega ptička; neki ruski agent je v njem spoznal člana ruskega nihilstičkega osrednjega odbora v Peterburgu. Začetkom je mož tajil, da je on ta nihilst, konečno je pa priznal celó, da je dejanjski vdeležen pri nihilstički zaroti, ki namerava umoriti carja mej grškimi velikonočnimi prazniki. Mayerja so v spremstvu ruskih redarjev poslali v Odeso.

Ravnateljski svet *nemško*-vzhodno afriške družbe je imel dne 16. t. m. sejo, v kateri se je namestu odstopivšega Schröderja volil za člana v ravnateljski svet državni poslanec grof Hösbröck, za ravnatelja pa konzul Vohsen namestu Petersa. Sklenile so se nekatere premembe pravil. Od vlade so bili navzoči tajna svetnika v ministerstvu zunanjih zadev Krauel in dr. Kayser, od mornaričnega ministerstva pa Böttcher. — Govorilo se je, da bo Salisbury obiskal kneza Bismarcka. „Standard“ to vest preklicuje.

Francosko državno sodišče je predvčeraj zaslislalo generala Saussier-ja, pariškega poveljnika. Nasproti razširjenim vestem se dosedaj pri Cassagnacu in generalu Dubarailu niso se vršile hišne preiskave, pač pa pri anarhistih Morphyu in Soudeyu, ki sta oba odsotna. Pri Morphyu so vse papirje zaplenili. Tudi po deželi so se vršile hišne preiskave.

V „Osservatore Romano“ objavlja oni *italijanski* „prelat“, ki je izdal znano knjigo o rimskem vprašanji, preklic, v katerem priznava resnico načel, izraženih v papeževem pismu do brescijskega škofa, ter preklicuje vse, kar je zavrzel sv. Oče. — Kolika razdivjanost je sedaj v „italijanski prestolnici“, v Rimu, kaže nam nastopno: Minole dni je profesor Cnieri s plakati po cestah oznanil, da bo v uradniškem društvu predaval „o duhu in srcu zgodovinskega Jezusa, modrega zakonodajalca in pravega demokrata“. Že to naznanilo samo na sebi je bilo sramota, veliko bolj pa še predavanje samo. Tekoči, veliki teden se predstavlja v nekem rimskem gledališči igra „Judež“, v njej pa oseba Odršenikova na ostuden način. Krasen napredek „združene Italije!“ — Vojno ministerstvo je sklenilo opustiti Vetterljev puško ter uvesti Mannlicherjevo ali pa Tua-puško.

Rumunska zbornica je, kakor znano, s 110 proti 51 glasovom potrdila postavo o kreditu 15 milijonov za utrjevanje „Agence Roumaine“ pravi k temu, da je to glasovanje najboljši odgovor na prave onega dela inozemskih listov, ki je obdolževal ministerstvo Catargijevo, da ga ima ruska politika „na vrvi“. Predvčeraj je zbornica pretrgala zasedanje. Po velikonočnih počitnicah se bo zopet dne 24. t. m. sešla, da reši državni proračun.

Izvirni dopisi.

Iz Moravc, dné 16. aprila. Pred kratkim je bila objavljena zdravstvena postava za Kranjsko z dné 29. aprila 1888, katero je tudi „Slovenec“ veselo pozdravil; za naše kraje pa ta postava nima bistvenih prememb. Naši ljudje ne bodo deležni dobrot njenih, da bi namreč blizu in hitro dobili zdravniško pomoč, ker so preoddaljeni. V našem okraji bosta sicer sedaj dva okrožna zdravnik, toda vkljub še toliki vestnosti dvomim, če bosta kos svojim dolžnostim, ker je sedež obema odločen preblizu skupaj (Kamnik in Prevoje), dočim je druga stran (moravska dolina, Črni Graben, Peče, Sv. Helena, Ribiče in vasi ob Savi) brez zdravnika. Mislim tedaj, da mi nihče ne bo očital, da govorim „za domači kraj“, če si drznem sprožiti misel, naj se v kamniškem okraji ustanovi še eno zdravstveno okrožje s sedežem v Moravčah, ker pri obstoječih razmerah (zaradi sodišča na Brdu) v Prevojah sodnik mora biti. Okrožje bo dosti veliko, in pota za oba zdravnik (prevojskega in moravskega) še pretežavna, ker so hribovita, tako da iz Prevoj, ako bo samo tam zdravnik, bo zdravniška pomoč večinoma prepozna. Priporočal bi zato, da se naše občine obrnejo s prošnjami na merodajno mesto, in naš gospod poslanec jih bo gotovo radovoljno podpiral, ker so popolnoma opravičene.

Komur so znane tukajšnje razmere, morebiti se bo čudil, če povem, da imamo tudi tukaj v Moravčah moški pevski zbor, sestavljen iz kmet-skih mladeničev pod izkušenim vodstvom za petje vnetega gospoda učitelja Tomana. Cvetno nedeljo je prvič javno nastopil pri cerkvenem sprevedu s pesmijo „Gloria, laus.“ Ljudstvo, ki na kmetih ni vajeno slišati moško četverglasno petje, je bilo veselo osupnjeno nad močnim pevskim zborom; pa tudi izvedenec v petji, ko bi bil slišal naše vrle pevce, moral bi priznati, da so izvršili vse izbornu in precizno: besede so izgovarjali razločno (kar je za novince posebno pri latinskih pesmih težavno), in peli z občutkom. Ker vémo, da „lepe pesmi glas sega v deveto vás“ ter da lepa pesem srce blaži, zato radostno pozdravljamo naš mladi pevski zbor in mu kličemo: Le čvrsto naprej Bogu v čast in vsem drugim v pošteno razvedrilo!

Kakor je že „Slovenec“ poročal, umrl je pri Sv. Križu (tukajšnji podružnici) vpokojeni živeči duhovnik č. g. Jožef Vodé. Pogreb, katerega sta se vdeležila tudi sosedna gospoda župnika iz Dola in od Sv. Helene, je bil cvetno nedeljo popoldne po službi božji. Tudi tukaj so naši pevci zapeli dve pesmi („Blagor mu“ in „Usliši nas“) v splošno zadovoljnost.

Včerajšnji somen j, ki je vsako leto tukaj veliki ponedeljek, je bil prav dobro obiskan; tudi kupčija je bila zelo živahna tako za živino, kakor za drugo blago; samo okolo dveh popoldne je nenkrat storil dež konec kupčiji. Med dežjem je padlo tudi nekoliko ledenih zrn, ki pa niso škode naredili. Bog daj, da bi bila toča s tem za letos opravila, ker ljudje še zdaj bridko občutijo škodo, ki jo je pred osmimi leti po nekaterih tukajšnjih krajih napravila.

Iz Rudolfovega, 17. aprila. Da izpolnim svojo obljubo ter Vam večkrat kaj poročam iz naših od vsega sveta odrezanih ter dokaj tužnih krajev, pošljam Vam danes ta dopis, kateri blagovolite v predale Vašega cenjenega lista sprejeti; nikakor bi si pa ne želel, da ga sprejme vedno odprto žrelo papirnega koša.

Včeraj smo imeli pri nas sejo novega občinskega sveta; na dnevnem redu je bila volitev župana. Dokaj prahu se je dvigalo po predalih slovenskih časopisov pred volitvami v naš mestni zastop, veliko se je pričakovalo, da se premeni; a sedaj, ko nam je izid volitve župana znan, namreč voljen je stari župan gosp. dr. Poznik, mislim si nekako, da ni bilo treba toliko vrišča.

Istinito je, da so nekateri gospodje nameravali priti v našo sicer „borno“ mestno hišico ter razpolagati o „boljši“ bodočnosti naše „metropole“ dolenjske; sedaj pa smo preverjeni, da bode ostalo vse pri „starem“, razven nekaterih gospodov, kateri niso več v občinskem svetu. Vendar pa prepustimo vse „boljši“ bodočnosti ter pričakujemo vse najboljše. V prvi vrsti bi pa želeli, da bi novi občinski svet svojo pozornost obrnil na dobro pitno vodo, ker Krka poleti ne ugaja. Sicer se pri nas še jako veliko pogreša, pa kaj hočemo, kjer denarja ni, vojska ga ne vzame.

Ljudje, posebno naši kmetovalci, zelo po denarju tarnajo, ker se poljski pridelki in vino nič dobro ne izpečavajo.

Največja napaka naših Dolenjcev pa je, da se obilo preradi tožujejo; za vsako malenkost pride v mesto in si išče zagovornika.

Ubogo ljudstvo pa propada od dné do dné; pa tudi ni čudo! Namesto da bi kmetje pridno delali, čakajo v mestu, kdaj je sodnijska „uradna ura“, ker imajo tožiti tega in onega, ker jih je baje „špotal“ itd., da se le čas trati, denar zapravi in še svojemu bližnjemu škoduje. V istini se naši kmetje le preradi tožijo.

Po vednem deževji pričelo je danes zjutraj pri nas snežiti in bati se je, da bode pali sneg obilo škode naredil, posebno, ako se hitro zjasni in pomrzne, ker trta ima že skoro listje in tudi drevje je že dokaj pognalo; vendar pa, hvala Bogu, da je dolga zima zadrževala razvoj na polju in vinogradih, ker bi sedaj gotovo škoda večja bila. —r.

Od sv. Kunigunde na Pohorji, dné 16. aprila. Praznovala se je prva stoletnica župnije Bogu v zahvalo s sv. misijonom od tihe nedelje 9 dni. Vodila sta pobožnost preč. gg. oo. jezuita Fr. Doljak in Janez Staré. Ves čas pa sta pomagala izpovedovati g. o. Kapistran, kapucin iz Celja, in č. g. Anton Belšak, nekdanj tukajšnji, sedaj radgonski župnik. Otroci so opravili prvi, potem stan za stanom. Vse se je misijonskih naukov in sv. zakramentov goreče vdeležilo razven kaci-h dveh ali treh, ki še znabiti pridejo. Vsak dan porosilo je svet toliko, da za delo ni bilo; zato je bilo vse v cerkvi, a dela ni zamudil zato nihče trohice. 1600 vernih prejelo je presv. Gospodovo Telo. Gospod, podeli milostno tej duhovni setvi stanovito rast!

Preč. gg. vodjem in pomočnikom pa njihov trud in ljubezen stoterno povrni!

Anton Slatinšek, župnik.

Iz Zagreba, 15. aprila. 11., 12. in 13. marca proslavilo se je v Požegi na slovesen način osvobojenje Slavonije od Turkov. Ravno 12. marca je bilo namreč dvesto let, odkar je glasoviti junak frančiškan Luka Imbrišinović pregnal z malo četo Turke iz Požege in okolice. Zahvalni Požegani bodo postavili svojemu rojaku tudi spomenik ter nabirajo zanj prinose. Bog daj, da bi se delo dobro uspelo! Pri vsem slavlju, ki ga je Požega slavila, pa je ostala zemlja molčala. Čuden je ta pojav pri nas in je li zares zavlada-lo tako mrtvilo v naši kraljevini, da tako važen čin, kakor je osvobojenje zemlje od tako težkega jarma, kakor je bil turški, slavi samo jedno mesto? Žalostno je to in pa tudi najboljši dokaz, da so naši odnošaji nezdravi in da imamo vsakoršne obzire proti svojim zaveznikom prek Drave, ki morda ne bi radi gledali, da se pri nas preveč svečano slavi ta zgodovinski čin. Saj so tudi oni čisto skromno proslavili osvobojenje, ali, kakor so oni rekli, revindikacijo Budima; kajti kot stari in debeli prijatelji Turkom ne smejo jih s takim ravnanjem žaliti. Kar pa ni lepo prek Drave, to velja tudi na tej strani, zato se glavni grad Slavonije ni niti ganil, da vsaj natihoma proslavi to dvestoletnico. Sploh pa je narod vsled naše nesrečne politike izgubil tudi že smisel za marsikaj, kar ga je prej spodbujalo na narodni ponos; narod je postal namreč apatičen. Treba je torej voditeljem in nositeljem hrvatske ideje narod obvarovati, da se ne pogrezne popolnoma v nehajstvo, kar se dá preprečiti s takimi svečanostmi, kakoršna je bila požeška. Tudi naša akademija bode proslavila na tistem ta historični dogodjaj, namreč v javnej sednici, v katerej bode čital razpravo o tem činu akademik T. Smičiklas. Ravno tako bode akademija proslavila letos petstoletnico kosovske bitke ter bode o tej žalostnej zgodi čital razpravo dr. Fr. Rački s stališča naučno-historičnega, a dr. Maretič s stališča narodne predaje. Te dve razpravi bode dala akademija tiskati, da se razširijo mej narodom. Na Kosovskem polju se se borili poleg Srbov tudi Hrvati in po strašnem porazu obeh vojsk nastopili so žalostni dnevi za oba naroda, kajti Turkom je bil odprt pot dalje na zapad, dokler niso tudi velik del hrvatskega naroda podjarmili. Z osvobojenjem Hrvatske in Slavonije pa je začela rasti nada tudi Srbom, da se osvobodé, kar se jim je tudi posrečilo. Vredno je tedaj, da se taki znameniti dogodjaji čim svečaneje proslavijo!

Dnevne novice.

(Lokalna železnica Ljubljana-Kamnik.) Koncesijo za zgradbo kamniške železnice sta podjetnika

Oskar baron Lazarini in Al. Prašnikar dobila dné 14. t. m.

(Lloyd in delavci.) Iz Trsta se nam poroča: V torek zjutraj je prišlo okoli 970 delavcev v Lloydov arsenal zopet na delo; vsak je prinesel delavske bukvice v znamenje, da sprejme novi delavski red. Do najmanjše ure so delali, potem pa so jeden za drugim zapustili arsenal. Uradniki so jih vprašali, zakaj delo zapuščajo; oni so odgovarjali, da se bojé maščevanja onih, ki niso prišli na delo. Ostalo je pri delu le okoli trideset tesarjev, ki so na vprašanja, zakaj ne posnemajo tovarišev, odgovorili, da rajši delajo, kakor da bi glada poginili. Upravitelj namestnik je poklical šest delavcev ter jim sporočil, naj naznanijo tovarišem, da bode le še v sredo dovoljen v-hod v arsenal starim delavcem, ako sprejmejo novi red. Ako število delavcev ne bo zadostovalo, bode uprava razpisala mesta za delavce raznih vrst. — V ponedeljek je bil že po mestu razglašen razpis za delavce, ki morajo biti čvrste-ga zdravja, lepega vedenja, prosti vojaščine, ali imeti odpustni list, delavsko kužico in krstni list. Tukajšnji italijanski listi so že začeli grajati delavce. Kje je doslednost? Pa saj poznate židovske in renegatske pisače!

(Sneg v Trstu) dné 17. aprila ni, kar si bodi. Tržaški naš dopisnik piše: Star mož mi je pravil, da takega še ne pomni. Burja je pač brila, a snega o tem času ni bilo. V torek zvečer je deževalo, ponoči je burja brila, zjutraj pa so bili vsi hriboje okoli Trsta skoro do vznožja beli snega in dopoldne je še v mestu sneg naletaval. Včera pa je bilo zopet lepo pomladansko vreme.

(Ustanova za umetnike.) C. kr. naučno ministerstvo razpisuje ustanove za samostalno delujoče umetnike, pesnike, skladatelje ali obrazivne umetnike. V prošnjah, ki se morajo vložiti pri deželni vladi najpozneje do 31. maja t. l., morajo prosilci opisati svoje razmere in nauke, način, kako mislijo podpora porabiti za nadaljevanje izobrazbe, in priložiti z imenom umetniški izdelek na ogled.

(C. kr. gimnazija v Mariboru) dobí novo poslopje v kakih dveh letih na vogalu gosposke in meščanske ulice. Dotični prostor so že premerili in je upanje, da se zidanje kmalu prične. Tako poroča „Slov. Gospodar“.

(Nemška zmaga.) V Konjicah so bile te dni volitve v občinski zastop in je nemška stranka zmagala z večino 10 glasov. Celjska „Deutsche Wacht“ piše, da je vsakdo izmed nemške stranke storil več, kakor svojo dolžnost. S tem je vse povedano.

(Mesto Maribor) je v mesecu marcu dobilo od slovenskih kmetov tržnine 1499 gld. 67 kr., od novega leta že 4838 gld. 27 kr. To je lep denar za mestno blagajnico.

(Za sirotišnico v Kočevji) je daroval ministerski predsednik grof Taaffe 300 gld.

(Pevski večer.) O velikonočnem času zborovali bodejo v Ljubljani delegati vseh slovenskih učiteljskih društev. Tem povodom sklenil je čitalnični pevski zbor prirediti odposlanim delegatom na čast „pevski večer“ v čitalnični restavraciji dne 22. aprila t. l., pri katerem bode sodelovala tudi godba domačega pešpolka. Ker obeta biti ta večer jako zabaven, opozarjamo vse prijatelje petja, godbe in zabave na to veselico.

(Premembe pri sodništvu.) Imenovani so: Sodniški pristav v Radovljici Fr. Andolšek sodnikom v Ložu; pristav okr. sodišča v Št. Vidu Z. Galvagni pristavom pri okrožnem sodišči v Ljubnem; avskultanta dr. H. Mihurko pristavom v Kirchbachu in A. Haider v Št. Vidu; premeščeni so: Okr. sodnik Gregor Žeriov iz Loža v Tržič in J. Püchler iz Tržiča v Žužemberk. Dalje so imenovani: Ant. Frass v Pliberku in dr. M. Bouvier v Velikoveci pristavoma pri deželnem sodišči v Celovci; okr. sodništva pristavi so imenovani avskultanti: Alojzij Dekleva za Kozje, Josip Stifter za Marenberg, Emil Mertlič za Velikovec in J. Stepišnek extra statum za Celje; premeščen je pristav R. Bratuš iz Kozje-ga v Pliberk.

(„Dolenjski Sokol“) bode imel s sodelovanjem „Dolenjskega pevskega društva“ dne 9. in 10. jun. t. l. (binkoštno nedeljo in ponedeljek) blagoslovljenje društvene zastave. Ker si „Dolenjski Sokol“ laska, da gotovo ni zadnji mej slovenskimi društvi, vstrajno stoječ na braniku za pravice tožne Dolenjske in vzbujajoč narodno njeno zavest, in ker bode z omenjeno slavnostjo zvezano tudi odkritje plošče na domu F. Metelka, slovenskega velikega umnika, (v čarobnem kraju blizu Škocijana), v spomin stoletnice njegovega

rojstva, usoja se tedaj odbor vse rodoljube vabiti k tej slovesnosti nadejajoč se, da se jih bude prav mnogo vdeležilo. Na svidenje torej 9. junija v glavnem mestu Dolenjske!

(Na Dobrni) je evetno nedeljo dopoldne bliskalo in grmelo, kakor o sv. Jakobu. Med dežjem je padala solika in pozneje sneg.

(„Savinjski Sokol“) ima v ponedeljek dne 22. aprila redni občni zbor ob 4. uri popoldne v moziški čitalnici. Zvečer je zabava v prostorih gospoda Kolenca.

(Podružnica sv. Cirila in Metoda) v Saleški dolini ima v sredo dne 24. t. m. v Šoštanji ob 3. uri popoldne v prostorih g. Fr. Rajsterja občni zbor. Poberala se bo de letnina in volilo novo načelnstvo.

(Tretja avstro-ogerska vzhodna karavana) je srečno priplula čez morje, obiskala Aleksandrijo, Kairo, Karnel, Nazaret, Tiberijo itd. ter prišla v Jeruzalem, kjer ostane velikonočne dni. Iz Jeruzalema se vrne dne 24. aprila in pride v Trst dne 2. maja. Prihodnja karavana pojde o Božiči.

(Izneverjenje.) Tajnik občine v Skomrah na Pohorju, ki je vedno gorela za nemštvo, je poleg drugih tudi občino ogoljufal za 148 gld. 14 kr. Okrajno sodišče v Celji ga je obsodilo na deset mesecev težke ječe.

(Pomorska eskadra), in sicer oklopnice „Cesar Maks“, „Don Juan d' Austria“, „Princ Eugen“, „Nadvojvoda Albreht“ in jedna topnjača, priplule so včeraj popoldne ob 2. uri iz Pulja v Trst ter se zasidrale v miljski luki. Poveljnik je kontreadmiral baron Spaun.

(Hranilno in posojilno društvo v Ptui) nam je poslalo računski sklep za minolo leto. Koncem leta je imelo društvo 2005 udov, deležev 32.275 gl., hranilnih vlog 209.325 gl., izposojenih 253.668 gl., obresti 13.010 gl., za dobre namene se je izplačalo 251 gl., čisti dobiček 2221 gl. 62 kr., promet je znesel 457.934 gl. 97 kr.

Telegrami.

Berolin, 18. aprila. Cesar je imenoval grofa Herberta Bismarcka za tajnega svetnika, Holstein-Krauel-a za pooblaščenca pri Samoa-konferenci, ki se bo najbrže sešla dne 29. aprila.

Odgovor

na včerajšnje odprto pismo v „Slov. Narodu“ vele-spošt. g. vredniku „Obrtnika“ ad personam!

Ker ste me počastili z odprtim pismom, dolžnost mi je, da se Vam na tej časti zahvalim jednakim načinom ter pojasnim svoje stališče glede shoda volilcev II. razreda.

Mnogim politikom je priljubljeno in, žal, pre-hvaležno sredstvo: nasprotniku podtakniti bedasta načela in tako ustvarjeni fantom pobijati in uničiti. Jednaka je z Vašim „odprtim pismom“, v katerem me natolnjete, da sem govoril proti Vaši osebi. Ni mi bila čast, do ponedeljka večer Vas osebno poznati, niti nisem imel prilike, povpraševati po „odprti knjigi“ Vašega delovanja v javnosti.

V poročilu o volilnem shodu II. razreda (glej „Slovenec“ št. 87) nisem poročal, da Vi kažete „animoznost proti duhovniškemu stanu v občini“, ker sem Vas smatral tedaj in Vas smatram še danes le kot govornika neke politične stranke, ki se skriva za obrtno društvo, kateri Vi v tem slučaju vedé ali ne-vedé poberate kostanj iz žrjavice. Bili ste po moji misli le orodje opravičenih in neopravičenih volilcev II. razreda.

Takoj po shodu sem rekel še v mestni dvorani dvema odličnima mestnima gg. odbornikoma: Zakaj ta gospod, namreč Vi, ne kandidujete v občinski zastop, ki mirno in dobro zagovarja obrtniški

stan in je šel, žal, danes na led neki stranki, ki ima blagor obrtnikov le na jeziku. Isto sem ponovil isti večer v zasebni družbi.

Dalje so Vam drugi govorniki pri shodu pred mano ovrgli in razveljavili vse ugovore in pomi-sleke proti dosedanjemu g. mestnemu odborniku, ki je v odseku in plenumu vestno izvrševal svojo dolž-nost, a Vi ste skušali še vedno prodreti z nálogom, ki ga Vam je dala dotična stranka; le vsled tega sem se oglašil in trdil, da smatram nasprotstvo kot animoznost, a ne od Vaše osebe.

Iz tega morete sklepati, da tudi jaz ne gojim animoznosti niti proti Vaši osebi, niti proti obrtniškemu stanu v občini, a nasprotoval bodem vedno in povsod brez „hinavščine“ vsem protivnikom, katere vodi v javnem življenju v prvi vrsti osebna korist.

Ako ste starejši od mene, to, spoštovani gospod, ni Vaša zasluga, a srčno me bo de veselilo, da obile skušnje iz „mladostnih svojih „Drang- u. Flegel-jahre“ porabite in izkoristite na blagor obrtniškemu stanu, katerega ne tlači ljubljanski mestni zastop, pač pa kruta konkurenca velikega kapitala, in ne služite kot orodje politični stranki, ki v „politični soparici“ vabi obrtnike na svojo stran.

Sklicevali ste se na faktum, da je mestni zastop oddal mizarska dela za mestno šolo Tönniesovi to-varni, kapitalistu, in ne konzorciju ljubljanskih mi-zarjev. Tovarna je ponujala delo za 5002 gl. 68 kr., konzorcij pa za 5491 gl. 15 kr., torej je bila g. Tönniesova ponudba za 488 gld. 47 kr. cenejša.

Jaz sam sem odločen nasprotnik izsesavanju velikega kapitala, a v tem slučaju bi se pomišljal, za kateri predlog bi glasoval, ker je bila oddaja del dvakrat javno razpisana in je pri primerno nizki svoti razločka malone za 500 gld. Kaj pa, ko bi ostali ljubljanski volilci obrnili sulico in zahtevali, da odlože mandate oni odborniki, ki bi brevi manu obremenili mestno blagajnico za nekaj stotakov? Ako je gospodar kravo prodal pod ceno, ali naj še tele? Sapienti sat! Sploh pa je moja nemerodajna misel, da sta gg. mestna odbornika, zdravnik in duhovnik, proti katerima je bila naperjena vsa agitacija in ki dobro poznata obilnost v boljših hišah in revščino v bornih stanovanjih, glasovala po svojem prepričanju.

Konečno Vam, g. vrednik, odkritosrčno želim mnogo sreče pri Vašem potegovanju za obrtniški stan in Vam verujem, da bode, ne oziraje se na osebno korist, spolnjevali svojo dolžnost.

Ljubljana, 19. aprila 1889.

Vrednik „Slovenca“.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
opazovanja		zrakomera v mm	toplomera po Celziju		
7. u. jut.	732.1	-1.4	brezv.	megla	
18. 2. u. pop.	732.5	8.8	sl. jzap.	jasno	0.00
9. u. zveč.	734.5	3.6	"	"	
Srednja temperatura 3.7°, in 5.6° pod normalom.					

Katoliška tiskarna
priporočila raznovrstne
vizitnice
po nizki ceni.

Diseldorfske oljate barve v tubah.

Akvarelne barve mokre in suhe.

ADOLF HAUPTMANN,
prva kranjska tovarna
oljnatih barv, firneža in laka
v
Ljubljani.
Pisarna in zaloga: Šolski drevored 6 (semeniščno poslopje).
Filijala: Slonove ulice 10-12
priporočila slikarjem, dljakom, stavbenim in pohištvenim mi-zarjem, likarjem kakor sploh p. n. občinstvu svoje priznane izvrstne izdelke ter pošila na zahtevanje cenilnike zastoj in franko.
Oljate barve v ploščevinastih pušicah le najboljše vrste, posebno pripravne za razprodajalec, po znižanih cenah; v dežah od 25 klgr. naprej primerno ceneje.

Perstene, mineralne in kemične barve.

Kupovalcem večjih množin prednostne cene.

Vse vrste slikarskih in likarskih čopičev in slikarske patrone.

Specialiteta: Ultramarinmodra in zelena barva.

Tržne cene v Ljubljani

dne 17. aprila.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hktl.	5	85	Špeh povejen, kgr.	—	70
Rež,	4	71	Surovo maslo,	—	80
Ječmen,	4	87	Jajce, jedno	—	2
Oves,	2	90	Mleko, liter	—	8
Ajda,	4	67	Goveje meso, kgr.	—	54
Proso,	4	87	Telečje	—	52
Koruz,	4	50	Svinjsko	—	56
Krompir,	2	67	Kostrunovo	—	34
Leča,	12	—	Pišane	—	60
Grah,	13	—	Golob	—	16
Fižol,	11	—	Seno, 100 kgr.	—	250
Maslo,	—	94	Slama,	—	32
Mast,	—	70	Drva, trda, 4 mtr.	—	80
Špeh svež,	—	54	" mehka, "	—	450

Brata Eberl,
izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.
Pleskarska obrt za stavbe in meblje.
Ljubljana,
za Františkansko cerkevijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.
priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njiju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.
Posebno priporočila za prekupe so oljate barve v ploščevinastih pušicah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfineje naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah. (8)
Cenike na zahtevanje.

Odklikovan: 1873, 1881.

Josip Deiller,
tovarna za cerkveno blago in razprodaja
— cerkvenih oprav —
na Dunaji VII., Zieglergasse 27.
Zastopnik **Franc Brückner.**
Proti gotovi naročbi se najtočneje izvršujejo vsakovrstne
cerkvene oprave
kot: kazule, pluviali, dalmatike, velumi, štole, baldahini, zastave itd., kakor tudi
celi ornati.

ŠMARNICE
za 1889. leto
izšle so pri
MATIJI GERBERJU,
založniku v Ljubljani.

„Venček krščanskih resnic“ to je: Berila pojasnjavana s primeri za majevo pobožnost, in tudi mašne in druge molitve.
Spisal P. Hrisogon Majar, duhoven.
10—4
Cena Šmarnicam je: v polu usnji 60 kr., usnji 76 kr., v usnji z zlato obrezo 95 kr. Dobijo se tudi krasno vezane, n. pr. v rujavo usnje, okovane, v baržunu itd. — Po pošti pod križnim zavitkom 10 kr. več.
Dobijo se v vseh knjigotržnicah.